

စေတန့် (နတ်ဆိုး)

မောင်ပြန်လာမှ

သာရခေါ်ပါ

မောင်ပြန်လာမှ သာဓုခေါ်ပါရစေ

ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့ ၁၅ နှစ်ခန့်က သာမန်လူ တစ်ယောက်အတွက် တစ်လ တစ်သောင်းခွဲ နှစ်သောင်းဆိုတာ ရှာရ ခက်ခဲတဲ့ အချိန် ခုခေတ်လို ၅၀၀၀ တန် ၁၀၀၀၀ တန်ဆိုတာ မပေါ်သေးတဲ့ ခေတ်၊ တစ်ထောင်တန်တောင် အရွက်သေးလေးတွေ မပေါ်သေးတဲ့ အချိန်ခါ လူတော်တော်များများ အတွက် နိုင်ငံခြား ဆိုတာ ပုံပြင်တစ်ပုဒ်လို စာအုပ်ထဲမှာ သာ ဖတ်ဖူးကျသလို ဇာတ်လမ်းတွေ ထဲမှာ သာ မြင်ဖူးကျသလို ဖြစ်နေတုန်း အချိန်ခါ နိုင်ငံခြားဆိုတာ တောင်တန်းကြီးတွေရဲ့ ဟိုဖက်မှာလား၊ ရေပြင်ကျယ် ကြီးတွေရဲ့ အဆုံးမှာ လား၊ လေယာဉ် ဆိုတာကြီးကို စီးရင် တန်းရောက်တာလား ဟယ်ရီကော်ပလာကြီး စီးသွားရင် ရောက်ရောလားနဲ့ ထင်မြင်ချက်ပေါင်းဆုံ ဒွိဟ အဖုန်ဖုန်ကြားမှား ပုံပြင်းဆန်း တစ်ပုဒ်လို ရှိနေတဲ့ ခေတ်၊ ခုခေတ်လို ဟမ်းဖုန်း လူတိုင်း ကိုင်နိုင်ဖို့ မပြောနဲ့ ကြိုးဖုန်းလေး ဆက်ရဖို့ တောင် ၁ မိုင်လောက်လမ်းလျှောက်သွားရတဲ့ အချိန်ခါ၊ ဟိုရောက်ရင် အလှည့်ကျ တန်းစီရသေးတာ၊ ဖုန်းဆိုင်ဆိုတာလည်း ဒီခေတ်ကလေးတွေ ဗဟု နဲ့ သုတ ရအောင် ပြောပြရဦးမယ်။ ဖုန်းဆိုင် ဖွင့်ထားနိုင်တဲ့ အိမ်က ရပ်ကွပ်ထဲမှာ လူရည်တတ် ငွေကြေး ချောင်လည်တဲ့ အိမ်လို့ လွယ်လွယ်သတ်မှတ်လို့ ရတယ်။ ပြီးတော့ ဖုန်းဆိုင်ကို ကြည့်လိုက် အိမ်ကျဉ်းကျဉ်း

လေး ထဲမှာ ဖုန်းလေးချ ခုံလေးနဲ့ ထိုင်စောင့်ရတဲ့ ပုံစံ မဟုတ်ဘူး ၊ အိမ်ကြီး အပေါ်မှာ လော်နှစ်လုံးလောက်လို ရပ်ကွက်ထဲ လှည့်ပြီး တပ်ဆင်ထားတာ တွေ့ရမယ်။ တခြားမြို့ တခြားနယ်ကနေ ကိုယ်တွေ ရွာလေးဆီ ဖုန်းဆက်လာရင် လူက လိုက်မခေါ်ဘူး၊ ဆိုင်ကနေ ဘယ်သူသား ဘယ်သူသမီး ဘယ်သူရည်းစား ဘယ်သူ ယောက်ကျား ဘယ်သူမိန်းမ ဘယ်သူ မောင်နှမကို ဘယ်က ဘယ်သူ ဖုန်းဆက်လာပါတယ် ဆိုပြီး ဆိုင်ကနေ မိုက်နဲ့ အော်ချလိုက်တာပဲ၊ လော်ကြီး နှစ်ခုက ထွက်လာတဲ့ ဆော်အော်သံက ဆိုရင် လူတွေအတွက် အောင်ဘာလေးသိန်း ဖွင့်ပေးနေသလိုပဲ၊ ဟယ်ငါ့ကို ဆက်လာတာ ဆိုပြီး အပြေးအလွှား သွားရတာ၊ ပြီးရင် ဖုန်းအဆက်ခံလာ ရရင် အပြေးလွှား သွားတဲ့ သူကို အထင်တကြီး လိုက်ကြည့် နေတတ်တာကလည်း မဖွံ့ဖြိုး မထွန်းကား မကြွယ်ဝသေးတဲ့ လူနေမှုဘဝကို အထင်ဟပ်ဆုံး ပြသနေတဲ့ ပြယုဂ်တစ်ခုလိုပဲ အဆောင်ယောင်တွေ မနာလို မရှုစိမ့်တာတွေ ကင်းမဲ့စွာ ဖြူစင်နေတတ်တာပါကော... အဲဒီလို ရိုးသား ဖြူစင်မှုတွေ ရွာလေးအတွင်းက လွဲပြီး ပြင်ပလောကြီးနဲ့ အဆက်သွယ်ပျက်နေတဲ့ အဲဒီရွာလေးဆီ အံ့ဩထူးဆန်းစရာ လူတိုင်း ပါစပ်ဖျားမှာ ရေပန်းစား အပြောများ ဆုံး သတင်းတစ်ပုဒ် ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး ရွာလေးရဲ့ အပြင်ဖက် လောကကြီးကနေ ရွာလေးအတွင်းကို ကဆုန်ပေါက် ဝင်ရောက် လာခဲ့ပြီလေ ။ အဲဒါက ...

"မောင်တကယ် ဆုံးဖြတ် ပြီးသွားပြီ လားဟင်"

" ဆုံးဖြတ်ပြီးသွားပြီ ခင်မွန် အခွင့်ရေးဆိုတာ နှစ်ခါ မရနိုင်ဘူးလေ

"

ခင်မွန်တစ်ယောက် ချစ်သူ မောင်ဆက်ပိုင်ထွေးရဲ့ ခိုင်မာတဲ့

ဆုံးဖြတ်ချက် ပြတ်သားလွန်းနေတဲ့ အပြောဆိုတွေကြောင့် ရင်ဘတ်ကြီး ကြေမွမတတ် ခံစားနေရတာ ဟန်ဆောင်ပြီး မဖုံးဖိနိုင် လောက်အောင် အဆွေးရိပ် ဝမ်းနည်းအားငယ် စိုးရိမ်ကြောင်းကျနေတဲ့ ခံစားချက်က မျက်နှာပြင်မှာ ထင်ဟပ် ပေါ်လွင်လွင်နေတယ် ကြေကွဲနေရပြီလေ ...

"မောင်ရယ် သေချာစဉ်းစားပါဦး တကယ်လို့ သွားဖြစ်ခဲ့ရင် ခင်မွန် တို့ ခွဲရမှာ "

" မောင်တို့ ခွဲရလည်း ခဏပေါ့ ခင်မွန်ရယ် မောင်တို့ ရှေ့ရေး အတွက်ပါ"

"ကိုယ့်မြို့ ကိုယ့်ရွာမှာ ပဲနေပြီး ကြိုးစားလို့ ရနိုင်တာကို"

" ရတာတော့ရတာပဲ ကြာတယ်၊ မောင် ခင်လေးနဲ့ အမြန်နီးချင်ပြီ"

"ခင်လေး မောင်နဲ့ မခွဲနိုင်ဘူး အဟင့် ဟင့် "

"မငိုပါနဲ့ ကွာ၊ မောင် ကြိုးစားငွေစုပြီး အမြန်ပြန်လာပါ့မယ် ချစ်သူ နား"

"ဒါပေမဲ့ အခု ချက်ချင်းလည်း မသွားရသေးပါဘူး၊ လူတွေ အများ ကြီး လျှောက်ကျတာ ကံကောင်းမှ မောင် အရွေးခံရမှာ ခင်လေး"

"အဲဒီ ကံတရားက ခင်လေးဖက်ကို အလေးမသာမှာ ကြောက်မိ တယ်"

ဟုတ်တယ် ကြောက်လည်း ကြောက်ချင်စရာပဲလေ၊ ခင်မွန် တစ်ယောက် မောင့်ကို အချစ်ကြီး ချစ်မိနေပြီလေ၊ တစ်သက်မှ တစ်ခါသာ ချစ်ဖူးတဲ့ အချစ်နဲ့ ချစ်ခဲ့မိရတာကို ခုလို သတင်းထူး တစ်ပုဒ်အဖြစ် ရွာလေးဆီ ရောက်လာတဲ့ ရိုက်ခတ်မှုက ခင်မွန် တစ်ယောက်အတွက် ပြင်းထန်တဲ့ ထိုးနှက်ချက်လေ ...

ခင်မွန်နဲ့ ဆက်ပိုင်ထွေးတို့ ချစ်သူဖြစ်တာ သုံးနှစ်သုံးမိုးကြာခဲ့ပြီ။ နှစ်ဦးသား ကတိသစ္စာ ထားခဲ့တာက ချစ်သူ သက်တမ်း ၅နှစ်ပြည့်ရင် လက်ထပ်ကျ

ကြမယ်၊ အတူနေကြမယ်၊ တစ်အိုးတစ်အိမ် ထူထောင်ကြမယ်လို့ ၊ အဲဒီ ကတိသစ္စာ အပေါ်မှာ ခင်မွန်တစ်ယောက် စိတ်ကူးနဲ့ ရူးခဲ့ဖူးသလို ဆက်ပိုင်ထွေးကလည်း အနာဂတ်အတွက် အစီစဉ်တွေ ကြိုတင် တွေးတောရင် ကြည်နူး ပျော်ရွှင်နေရတယ်။ နှစ်ယောက်လုံးအတွက် ရည်းစားဦး အချစ်ဦးတွေ ဖြစ်သလို တစ်ရွာထဲနေ တစ်ရေထဲသောက် ငယ်ရာက ကြီးတဲ့ အထိ အတူသွား အတူလာ အချိန်အတော်များများ အတူတူ ရှိနေဖြစ်ကျတဲ့ သံယောဇဉ်ကလည်း တစ်ရစ်ပြီး တစ်ရစ် တစ်ပါတ်ပြီး တစ်ပါတ် ရစ်ပါတ် နောင်တွယ်နေခဲ့ပြီလေ။ ဒါပေမဲ့ ချစ်သူရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက် အပေါ်မှာ ခင်မွန်တစ်ယောက် မပျော်ရွှင်နိုင်တာတော့ ဟန်ဆောင်လို့ မရခဲ့ဘူး။ ဖြစ်နိုင်ရင် မသွားဖို့ မလုပ်ဖို့ တာဆီးချင်ပေမဲ့ ပြတ်သားတဲ့ ချစ်သူမျက်နှာ ကြည့်ပြီး အင်အားတချို့ ပျောက်ဆုံးနေခဲ့ရတယ်။ ကံကြမ္မာရယ် ခင်မွန်တို့ ရွာလေးဆီကိုမှ ဆုလာဒ်အဖြစ် ပေးကမ်းခဲ့လေရောသလား ...

ရိုးသားအေးချမ်း အမြင်မကျယ်လှတဲ့ ရွာလေးဆီ ထူးဆန်းစွာ ရောက်ရှိလာတဲ့ သတင်းက ကြံ့ခိုင်ရေးနဲ့ ဖွံ့ဖြိုးရေး ပါတီ တဲ့ လေ၊ နောက်ပြီး အဲဒီ ပါတီက ပါတီဝင် လူငယ်တွေကို နိုင်ငံခြားလည်း ပို့ပေးဦးမယ် ဆိုပါ့လား၊ နိုင်ငံခြားဆိုတာ ဂျီနီ လား မေးယူရတဲ့ ရွာလေးက ခုဆို လူကြီး လူငယ် အပျိုအအို ကလေးပါမကျန် ပါစပ်ဖျားမှာ နိုင်ငံခြားဆိုတဲ့ စကား ထည်လဲ သုံးနိုင် လာပြီ ... လူငယ်တွေတိုင်း အိပ်မက်

မက်ခွင့်ရနေပြီ။ နောက်ပြီး ရွာက လူတော်တော် များများကိုလည်း ကြံ
ခိုင်ရေးကဒ် ဆိုတာတွေက လုပ်ပေးနေသေး။ မသိရင် ကြံခိုင်ရေး ကဒ်
ပြား လည်ပင်းမှာ ဆွဲထားရင် အမိန့်ရ လူမိုက်လုပ်ခွင့် ရနေသလို၊ မှတ်
ပုံတင် မရှိရင် တောင် အဲဒီကဒ် ထုတ်ပြလို့ ရတဲ့ အထိ ပါဝါက ကြီးတာ
ကြံခိုင်ရေးကဒ်က။ အဲဒီထဲမှာ မောင်ဆက်ပိုင်ထွေး တစ်ယောက်လည်း
အပါအဝင်။ လူငယ်ဆိုတော့ စွန့်စားချင်တယ်။ စိတ်ကူး ရည်မှန်းချက်
အချို့ကို အကောင်အထည် ဖော်ကြည့်ချင်တယ်။ ရလာတဲ့ အခွင့်ရေးကို အ
မိရ ဆုပ်ကိုင်လိုက်ချင်တဲ့ စိတ်ဆန္ဒတွေနဲ့ လုပ်စရာရှိတဲ့ လုပ်သင့်တဲ့
စာရွက်စာတမ်း တွေကို အပါတ်တစ်ကုပ် ကြိုးစား လုပ်ပလိုက်တာ ပ
မာဏ လူရွေးတဲ့ အထဲမှာ ဆက်ပိုင်ထွေး ပါသွားတယ်။ ပျော်မဆုံး ကြား
မဆုံးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ချစ်သူတစ်ယောက်ရဲ့ ခံစားချက်ကို လစ်လျူရှုမှန်းမ
သိ ဖြစ်လာတာတော့ ဆက်ပိုင်ထွေး တစ်ယောက် မတွေးမိဘူး။ ခင်မွန်
တစ်ယောက် အဲဒီ ပမာဏ လူရွေးတဲ့ ထဲ ဆက်ပိုင်ထွေး ပါတယ်ကြား
တော့ အကြီးကျယ် တုန်လှုပ်ခြောက်ခြား ငိုကြွေးမိတယ်။ ငါ မောင်နဲ့
ခွဲရတော့မှာ ပါလား၊ သူက ပြောတာတော့ ခဏပါတဲ့ ၊ ခင်မွန် ရင်ထဲမှာ
တော့ အဲဒီခဏက တစ်ဘဝစာ လိုလို ခံစားမိနေတာလေ။ ခင်မွန်
ကြေကွဲခံစား နေရသလောက် မောင်ကတော့ နိုင်ငံခြားထွက်ဖို့ တတ်ကြွ
နေလေရဲ့ ...

"မောင် ဘာအရေးကြီး ပြောစရာ ရှိလို့ လဲဟင်"

"ဟုတ်တယ် ခင်လေး၊ မောင်အရေကြီး ပြောစရာ ရှိလို့ ချိန်းလိုက်
တာ"

ခင်မွန် မျက်နှာတစ်ချက် ပျက်သွားတယ်။ မောင်ပြောမဲ့
အရေးတကြီးဆိုတဲ့ ဟာကို ကြုံသိနေမိသလိုပဲ ရင်ထဲက ခံစားချက်ကို

ဖုံးမိလို့ ...